नायमित्यादि। भवादशां युग्नदिधानां सत्पुरुवाणां स्वामि कार्य्यात् उदिजितुं चिलतुं नायं कालः समयः कुतदत्वाह राज्या चृते अष्टे रामे तनापि हतभार्ये भृशमत्यर्थं पर्युत्सके च सति तु आर्था युग्नदचनेन ज्ञातुमित्यर्थात् विजेर्णुनिमीत्यगुणलं॥ ८२॥

यतं प्राणिवितं त्यि दिशं करत दिल्णां। प्राणि वित्रीं दिवस्तत्र पुरीं द्रच्यय काञ्चनीं॥ ८३॥

यब मित्यादि। दिचणां दिशं प्राण्वितं त्राहादियतं तमुन् ज॰म॰
त्रणं श्रीषं यबं सुरुत तस्यान्दिश पुरीं द्रच्यथ का श्वनीं प्राणि
रजतादि स्थाऽञ् प्राण्विचीं त्रभिव्यापिनीं विच रूपं दिवत्राका
श्रस्थ कर्मणि षष्ठी विभाषी णें। रिति ङिल्लपचे उवङ् त्रङ्किलपचे
च गुणः कुरुतेति सार्वधातुकमपिदिति ङिल्ले विकरणस्य गुणान
भवति तस्य चार्द्धधातुकलात् त्रङिले धातार्गुणः त्रतउत् सार्वधातुकमपिदिति ङिले विकरणस्य गुणान

यत्नित्यादि। दिषणं दिशं प्रेर्णिवतं त्राच्छाद्यितं त्रणं श्रीष्ठमेव यूयं कुरुत तत्र दिश्रि काञ्चनों खर्णिनिर्मातां पुरीं द्रच्य य कीद्दशीं दिवत्राकाश्रस्य प्रेर्णिवत्रीं त्रभिव्यापिकां कर्मणि वष्ठी जिदिम्बाणीरिति जिल्लादगुणले त्रुध्वीरित्युव् पच्चे गुणः काञ्चनस्य विकारद्रत्यर्थे विकारसंघेति चणः वद्रीऽकिज्यहसदति दश्रेच्छकारस्य रः ॥८३॥

11 [京河 11 元八 11